

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 10. Item alia ex eodem libro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

mafligiam germanum legit: & est qui occinat, nihil haec coniectura diuinitis. Eo enim iam stultitiae ventus est, ut satis non sit in his quisquiliis laudandis dicere, parganter, acutè, ingeniosè, εὐσέχως: dicendum, nihil dicitur; ne frigidè laudasse videaris. In libro Victorij scior te voluisse, & me. Ast num germanum fuisse? Martius in quodam se legisse ait: Ast num germanum fuisse. Mura vna litteram ut sic, & me asinum germanum fuisse: vni omne sustulè. Hoc enim dicit, se merum asinum fuisse, qui bene monenti Attico non obtemperat. Erat autem illa iocularis contumelia. Terentius status esset. flabellum tenere te asinum tantum idem. Quid tu asine huic auscultas? in eodem autem libro, in epistola cuius principium est, Epistola tua. in extremo lego: Quid superest? etiam. Pueram Ciceronem curas nos amabis ut facis.

Item alia ex eodem libro.

CAPVT X.

QUANDO quartus Epistolarum ad Atticum in manibus: vnum etiam locum ex eo emendabo, qui in omnibus editis libris mirabiliter depravatus est. Legitur autem in libris quidem, Victorij ad finem eius epistolae, cuius principium est, *Occupationum mearum: at in aliis, in epistola, O expectat. Vnde igitur ita scriptum reperias: Quid aliud noui? & tamen absoluto Gabinio stomachantes alij iudices, hora post, Ptolemaeum Gabinium nescio quem, accensum Gabini, pectoribus libertum, lege Papia condemnarunt. Itaque statim reus lege maiestatis, ** OY COIMPICAM. PH I. Ego autem ita emendo: Quid aliud noui? tamen. Absoluto Gabinio, stomachantes alij iudices, & qui sequuntur*

appuntur. deinde Græca illa hoc modo: ΟΥ ΕΥ ΜΕ
 ΤΟΙΧ' ΑΦΙΗΙC. Hoc autem dicit, Libertus ille
 Gabini, cum patronū suum tam turpiter absolutum
 videret, se quoque sperabat absolutū iri, etiam si nulla
 mercede iudices corrupisset. At vbi se præter spem, le-
 ge Papia condemnatum vidit: reus factus lege maie-
 statis, intellexit iudices eadem via sibi expugnandos,
 qua Philippus Macedo omnia castella expugnari
 posse dicebat. itaque cœpit eos circumire, & illa meis
 carmenam occentare, & σὺ μὲν ἄποιν' ἀέκων. qua signifi-
 cabat, qui se absoluisset, gratis id facturum non esse.
 Suspitor autem fuisse hemistichium veteris alicuius
 poetæ, cuius eadem esset sententia cum illo Homeri-
 co, Ζῶρετ' Ἀργεῖο ἦ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἀποινά.

In libro quinto earundem emendat quedam.

CAPVT XI.

PERSEQVARE & alia ex iisdē Epistolis. dignissi-
 ma enim sunt ad quas perpurgandas omnia ab
 omnibus conferantur. Quod igitur est in epistola se-
 cunda libri quinti in Manutianis, cum me è Pansa vil-
 la, nunquid vellem, rogasset: certo certius est exturban-
 dum hinc esse Pansam. Victoriani & veteres habent,
 cum me expense sua villa. Vnius litterulæ mutatione lo-
 cus integer fiet: vt sit cum me exiens è sua villa. Epistola
 duodecima vbi vulgò ineptissimè legitur: Itaque erat
 in animo, nihil festinare, nec me Delo mouere, nisi omnia
 deperitior tur a vidissem. è deprauati veteris scripturæ
 vestigiis, quæ hæc sunt, ΑΚΡΑΤΗ ΚΙΙΥΡΑ: ex eis
 igitur legendum puto, ἀνεγὼν τε ἡ βεία. Hoc enim dicit
 non esse sibi consilium nauigare, nisi serena & tran-
 quilla, ac secunda omnia viderit. In illa quæ sequitur,
 mirum est, homines eruditos, Manutium, Corradum,
 2 ; alios,

Muretti
 Lektionen
 III